

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **S. Y. H. A.**
státní příslušnost Egyptská arabská republika
zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Bajerovou,
sídlem 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, Matiční 730/3,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2018, č.j. OAM-410/ZA-ZA11-P17-2018, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Odměna advokátky JUDr. Jarmily Bajerové **se určuje částkou 8 228 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2018, č.j. OAM-410/ZA-ZA11-P17-2018 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřipustnost této žaloby podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 11. 5. 2018, je v pořadí již druhou. První žádost žalobce podal dne 3. 8. 2017 a jako důvod v ní uvedl to, že chce zůstat se svou manželkou v České republice a poukázal na absenci demokracie a svobody projevu v zemi jeho původu a nesouhlas jeho rodiny a přátel se skutečností, že přestal vyznávat islám, v důsledku čehož se obává pronásledování ze strany náboženských fanatiků. Při posouzení důvodů uváděných žalobcem v jeho druhé žádosti ze dne 11. 5. 2018 žalovaný dovodil, že uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do země původu vrátit, tedy obavy z údajného odklonu od islámu a snahu legalizovat svůj pobyt na území ČR, kde chce žít se svou českou přítelkyní. Ohledně údajně nové skutečnosti uváděné žalobcem spočívající v tom, že se po odklonu od islámu rozhodl stát křesťanem, žalovaný uvedl, že tato skutečnost byla žalobci známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a je proto jeho zaviněním, že tato údajně nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, v níž žalovanému vytýkal porušení ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tím, že nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle žalobce si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak se spolehlivě zjištěného stavu věci, čímž porušil ust. § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Žalovaný nesprávně posoudil jeho opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobce je přesvědčen, že skutečnosti, které uváděl v opakované žádosti a které se týkají jeho vztahu ke křesťanství, nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2018, č.j. OAM-410/ZA-ZA11-P17-2018 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce

vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného. Napadené rozhodnutí krajský soud přitom přezkoumal v mezích žalobních bodů, tak jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 9. 1. 2019 (ust. § 75 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 11. 5. 2018. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti dne 16. 5. 2018 uvedl jako důvod této žádosti, že ve vlasti má problémy kvůli náboženství, nechtěl být muslimem a přidal se ke křesťanům. Ke křesťanům se přidal až v České republice, když viděl, jak v klidu žijí. Šel do českého kostela a ptal se, jak může konvertovat ke křesťanství. Má novou českou přítelkyni, která jej začala vodit do kostela. V kostele mu řekli, že se nejdříve musí oženit s českou ženou a správce kostela mu sdělil, že se jedná o první případ, kdy se muslim chce stát křesťanem. Téhož den, tj. 16. 5. 2018 byl s žalobcem proveden pohovor k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru mimo jiné vyplývá, že žalobce na otázku, kdy učinil rozhodnutí konvertovat ke křesťanství, odpověděl, že druhý den po svém příjezdu do České republiky
6. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 3. 8. 2017. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 8. 8. 2017 uvedl jako důvod podání této žádosti snahu zůstat se svou manželkou v České republice a to, že od roku 2010 přestal věřit v islám a problém s náboženstvím. Rodina s ním kvůli tomu přestala mluvit a začali mu dělat kvůli tomu problémy. Žalobce proto odjel z Káhiry do Hurgady, kde v roce 2016 potkal manželku a když se rozhodoval, že si ji vezme, rodina s ním přerušila všechny styky. Přišel v Egyptě po 10 letech o práci a o všechny peníze. O této žádosti rozhodl žalovaný dne 24. 11. 2017 rozhodnutím č.j. OAM-632/ZA-ZA12-HA11-2017 tak, že žalobci mezinárodní ochranu v žádné formě neudělil. K podané žalobě žalobce proti tomuto rozhodnutí krajský soud rozsudkem ze dne 4. 4. 2018 č.j. 62 Az 27/2017-79 jeho žalobu zamítl.
7. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
8. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodu uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
9. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

10. Jediným žalobním bodem uvedeným v žalobě žalobce byla jeho námitka, že skutečnosti, které uvedl ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a které se týkají jeho vztahu ke křesťanství, nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Zásadní otázkou bylo tedy posouzení, zda tvrzení o křesťanském vyznání žalobce, které uváděl jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany, je možno posoudit jako novou skutečnost, která nebyla bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve smyslu shora citovaného ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Krajský soud musí především poznamenat, že žalobce shodně při poskytnutí údajů k první i druhé žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že do České republiky přicestoval letecky z Hurgady do Prahy dne 15. 9. 2016. V řízení o nynější žádosti o udělení mezinárodní ochrany při pohovoru konaném dne 16. 5. 2019 uvedl, že se ke křesťanství rozhodl konvertovat „druhý den po svém příjezdu do ČR“. Skutečnost, že se žalobce rozhodl konvertovat ke křesťanskému náboženskému vyznání, mu tedy musela být objektivně známa již při podání první žádosti o mezinárodní ochranu a nemůže se proto jednat o skutečnost, kterou by bez svého zavinění nemohl uvést již v rámci řízení o této žádosti. Je proto tato žalobní námitka nedůvodná. Pakliže žalobce vytýkal žalovanému porušení ust. § 3 a § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, byly tyto námitky uvedeny zcela obecně a nekonkrétně, a proto nemohly být blíže ani přezkoumávány. Krajský soud k nim toliko uvádí, že ze správního spisu žádné porušení procesních předpisů nevyplývalo a že naopak si žalovaný pro své rozhodnutí opatřil dostatek skutkových zjištění jak ze samotné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tak zejména z podrobně provedeného pohovoru k důvodům této žádosti a vycházel z listinných důkazů týkajících se předchozího řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
11. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
13. Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, tj. 6 800 Kč a s připočtením 21 % DPH 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů jeho od doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje